

Lor, Romantyczność

Trawnik przed domem i pole ostatnią rosą beztroską nasiąkną
Znowu jakby nie u siebie, nie wiem, kto celował kamieniem w okno

Spalone słońcem ramiona
i ona, oczy uważnie wpatrzone
tłoczą się w bramie, już znają na pamięć
policzki zaczerwienione

Niedojrzałe sny
Kto zawołał do niej?
Romantyczność znika wieczorem
Niedojrzała myśl
Nikogo nie boli,
że gdy nadchodzi noc, myślą o niej

Rozpalasz ogień, niech płonie, nie mógłby żaden z nich temu zapobiec
Wszechświat skupiony na Tobie, polej, pijemy dziś za Twoje zdrowie

Spalone słońcem ramiona
i ona, policzki zaczerwienione
Jesteśmy same i znamy na pamięć
oczy naiwnie złąknione

Niedojrzałe sny
Kto zawołał do niej?
Romantyczność znika wieczorem
Niedojrzała myśl
Nikogo nie boli,
że gdy nadchodzi noc, myślą o niej